

Oase viering 30 april 2016 in de Immanuelkerk

Voorgangers: Rita van Son, Henriëtte van Amelsfoort

Thema: “Mijn vrede geef ik jou, maar niet cadeau”

Klankschaal

Openingslied: Zomaar een dak GvL 568

Woord van welkom

Gebed om ontferming

Liefdevolle God, wij komen hier samen,
ieder met onze eigen gevoelens en gedachten.
Als geen ander weet Jij wat onze ziel zo beroert.
Neem van ons weg de lasten die wij dragen;
breng zachtheid waar we zijn verhard;
laat vreugde ons leven bezingen;
laat jouw licht ons licht zijn;
laat jouw vrede onze vrede worden:
een bron van leven, een bron van liefde.

Wensen wij elkaar vrede toe en alle goeds!
We zingen: Gods vrede voor jou, Gods vrede voor jou,
Shalom, Shalom,
Gods vrede alleen brengt mensen bijeen,
Shalom, Shalom.

Lezing uit de Handelingen der apostelen 15, 1-2, 22-29

Psalm 67 II GvL blz. 108

Evangelielezing: Johannes 14, 23-29

Lied: Het woord dat ik jou geef GvL 460

Levend woord

voor de volledige tekst, zie onderaan deze viering

Stilte

Geloof belijden

Ik geloof in God,
kracht die ons doet leven,
geest die ons bezielt
tot méér dan het gewone.
Stem die ons roept
om mens te worden zoals bedoeld.

Ik geloof dat we het recht
en het vermogen hebben

ons te ontplooiën
om mens te kunnen worden
aan onszelf en aan elkaar.

Ik geloof dat wij als mens
een weg hebben te gaan,
dat we keuzes moeten en kunnen maken,
dat we ons niet bij alle bestaande toestanden
hoeven neer te leggen,
maar dat we scheppingskracht hebben
en dingen in onszelf en in onze omgeving
kunnen veranderen.

Ik geloof dat we onze weg niet alleen hoeven te gaan,
dat we ons daarbij gesteund kunnen voelen door de ander,
die ene ander, Jezus van Nazareth,
onze herder en leidsman,
die ons is voorgedaan,
ten einde toe.

Ik geloof dat wij zijn:
steun voor elkaar,
toekomst in wording.

Voorbede

We zingen aan begin en einde: **Keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar.**
Mag ik u uitnodigen uw eigen intentie uit te spreken en hierbij een kaarsje aan te steken.

Onze Vader

Ik nodig u uit hierbij te gaan staan en elkaar een hand te geven.

Voedsel voor onderweg

Onderweg zijn we, zoals zovelen voor ons,
onderweg in het geloof dat God voor ons uitgaat
en ons in de rug steunt.
Onderweg in het vertrouwen dat God ons de vrijheid geeft
en ons vangt voordat we vallen.

Onderweg zijn we en we delen met elkaar brood
als teken
dat we het niet alleen kunnen
dat we het niet alleen hoeven
dat we het niet alleen mogen.

Laten we brood met elkaar delen,
als teken van onze verbondenheid
met God en met elkaar
voor de weg die wij gaan.

Wij delen brood met elkaar

Lied: Ubi caritas: Waar vriendschap heerst en liefde, daar is God.

Stilte

Slotgedachte

Zegenwens

Gezegend je vingers,
dat zij begaanbare wegen zullen wijzen.
Gezegend je oren,
dat zij het geroep van hen die pijn hebben zullen horen.
Gezegend je ogen,
dat zij in ieder mens het verhaal van God mogen zien.
Gezegend je schouders,
dat zij tot steun mogen zijn.
Gezegend je lippen,
dat zij troost mogen spreken. 8
Gezegend je handen,
dat zij liefde mogen ontvangen en geven.
Gezegend je voeten,
dat zij vrede mogen brengen waar ze gaan.
Laten we nu gaan en ons gesteund weten door:
de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Slotlied: Wij die met eigen ogen GvL 553

Levend Woord door Rita van Son

Je zult maar een verschil van mening hebben, in dit geval een serieus visie verschil en ruim 700 kilometer van elkaar wonen; geen auto, geen vliegtuig, geen telefoon mail of app tot je beschikking.

Die situatie wordt beschreven in de eerste lezing van vandaag en is als volgt ontstaan: ruim 10 jaar nadat Jezus gestorven was ontstond er in de eerste christengemeenschappen een diepgaand conflict tussen de christenen van joodse komaf en de bekeerlingen met een totaal andere achtergrond: van heidense huize en uit een andere cultuur, wonend in de diaspora.

Voor joden was het onderhouden van de regels van de wet essentieel om een goed gelovige te zijn.

De wet was immers de wet van Mozes . God's woorden voor zijn uitverkoren volk. Iedere Jood , ook degene die tot de Jezus beweging behoorden, moest zich aan die wet houden.

Paulus echter stelde die regel niet: bekeerlingen werden opgenomen zonder verplichting de wet van Mozes te onderhouden. Voor Paulus waren niet de regels van de wet belangrijk, maar de onderliggende waarden, het geloof was waar het op aankwam. Er ontstond dus een verschil van inzicht, een conflict.

Een conflict kun je op verschillende manieren aanpakken. De gemakkelijkste manier is het conflict uit de weg gaan door van elkaar te scheiden. Dat zien we dikwijls gebeuren. De jonge christelijke gemeenschappen hadden kunnen zeggen: we zitten op een breekpunt, we zien geen mogelijkheden meer om onze verschillen te overbruggen, er helpt geen "lieve vrede" aan. We laten het hierbij zitten en gaan onze eigen weg.

Een tweede mogelijkheid is een oorlogsverklaring. De betrokkenen hadden kunnen zeggen: we gaan dit uitvechten, we zoeken elk de machtigste bondgenoten voor ons standpunt en zien wel wie het haalt. Wie verslagen is, gehoorzaamt de overwinnaar.

We weten allemaal dat in de wereld veel conflicten zó uitgevochten worden.

De jonge kerk heeft gekozen voor de moeilijkste weg, die van het gesprek, een gesprek tussen de gemeenschap in Jeruzalem, de groep, waarvan je aan kunt nemen dat er een

aantal toe behoorden die Jezus zelf nog gekend hadden, die Hem hadden horen zeggen: "als je mij liefhebt zul je je houden aan wat ik zeg", en: "Mijn grootste gebod is : heb elkander lief, zoals ik jullie liefheb en heb je naaste lief zoals jezelf" . Deze groep is ook de groep die met handen en voeten gebonden bleef aan de wettelijke voorschriften.

De andere "partij" in het conflict waren de volgers van de charismatisch leider, die Paulus geweest moet zijn, een man van de wereld die kennis had van andere culturen , maar die gegrepen was door de boodschap van Jezus over het grootste gebod: het gebod van liefde. Paulus was niet de man van de wet. Hij richtte zich meer op de beleving van het geloof, een beleving die aan kon sluiten bij de diverse culturele achtergronden van zijn volgers. Paulus was de man van de expansiedrift en tevens de bruggenbouwer. In dit conflict de juiste man voor de bekeerlingen in de diaspora om in gesprek te gaan. Hij ging dus, met Barnabas op weg.

Ze hebben die ruim 700 kilometer overbrugt, Paulus en Barnabas te paard. Er was tijd genoeg om standpunten uit te wisselen, het mandaat van hun achterban in herinnering te brengen en de verhalen over Jezus weer aan elkaar te vertellen Ze hebben gesproken over hun verantwoordelijkheid om tot een goede oplossing te komen en hun wens om terug te keren naar hun gemeenschap met een mooie, liefdevolle en vredige boodschap.

Maar, eerst het gesprek, de moeilijkste weg.

In Jeruzalem zijn Paulus en Barnabas rond de tafel gaan zitten met vertegenwoordigers van de joods/christelijke broeders, overtuigd van elkaars goede en eerlijke bedoelingen, gedragen door de liefde voor en van Jezus en ze zijn eruit gekomen. Ze hebben er de tijd genomen om een eensgezind en eerzaam compromis te bereiken, ze hebben naar elkaar geluisterd, elkaar van hun eerlijke bedoelingen overtuigd en hebben een resultaat bereikt waar de gehele christelijke gemeenschap zich achter kon scharen. De drempel voor toetreding van de niet-joden tot de christelijke gemeenschap werd zo laag mogelijk gelegd. Ik denk dat de eerste christenen hiermee de basis gelegd hebben voor een wereldbeweging, waar diversiteit mogelijk is, en respect voor de eigenheid van alle volgers van Jezus, ongeacht uit welke cultuur ze zouden komen, ongeacht of de letter van de wet of de onderliggende waarde van de wet, het geloof, leidraad is.

Tussen haakjes, zou Paus Franciscus een fan van Paulus zijn?

Hoe jammer is het niet, dat binnen de latere kerkgemeenschappen dit voorbeeld van conflicten oplossen in vergetelheid geraakt is en dat conflicten vaak resulteerden in afscheidingen, afscheidingen die tot op de dag van vandaag voortduren, die tot op de dag van vandaag nog plaatsvinden.

De jonge kerk heeft ervaren dat, door liefde en respect,vrede bereikt kan worden.

"Mijn vrede geef ik jullie ; maar niet cadeau"

Misschien klinkt dat u in de oren als een waarschuwing zo met het vingertje van Jezus, zo van: "pas op dat je er goed mee omgaat". Maar zo versta ik het niet.

Voor mij is "mijn vrede geef ik jullie" een cadeau, ik krijg het om niet, maar dat cadeau is heel dik ingepakt: veel papier en touwtjes om het bij elkaar te houden. Ik zal er dus moeite voor moeten doen om het uit te pakken want de vrede waar Jezus over spreekt is niet de vrede van de wereld.

De vrede van de wereld wordt afgedwongen: door geweld, door sancties, door de macht van de sterkste aan de onderhandelingstafels.

De vrede van de wereld wordt bereikt door de machtigen in de wereld en gaat altijd ten koste van de kwetsbaren, van de zwakken ,van zieken en weerloze mensen

De vrede waar Jezus over spreekt is: de vrede in de harten van mensen: tevredenheid met je leven, met wat je mag en kunt doen voor jezelf en anderen

In Nederland leven we in vrede en vrijheid . Je zou rustig in de luie stoel kunnen blijven zitten en denken:" bij mij en in mijn omgeving is alles prima, we zijn tevreden en behalve over het weer hebben we niets te klagen".

Maar wij, zoals we hier bij elkaar zijn, zijn gegrepen door het voorbeeld dat Jezus gaf en de woorden die Hij ons naliet. Als je dan eerlijk bent moet je je wel de vraag stellen: "hoe kan ik bijdragen dragen aan vrede, aan die vrede waar de wereld naar snakt: een veilige plek

voor iedereen, een bestaan waar mensen hun kinderen een goede en veilige toekomst kunnen geven, een land waar de wolf speelt met het lam en ieder mens waardig leven mag. Waar liefdevolle zorg is voor de kwetsbaren en de weerloze. Waar aandacht is voor de verdrukten en de "minste der mijnen".

Over 3 dagen herdenken we de doden uit de Tweede Wereldoorlog, een dag die geworden is tot een dag waarop we alle mensen gedenken die omkwamen door geweld en oorlog, waar ook ter wereld. 4 Mei is een dag om des te meer te denken aan wat oorlog vermag, een dag om je te realiseren; we moeten al onze krachten geven aan het uitbannen van geweld, we moeten vechten voor vrede.

Over 4 dagen vieren we de bevrijding, vrede. Een dag om stil te staan bij wat vrede vermag, een dag om dankbaar te zijn dat wij al zo lang in vrede leven, een dag om je te realiseren dat er, ook in onze eigen omgeving mensen wonen, die, juist om in vrede en veiligheid te kunnen leven hun land achter zich hebben moeten laten.

"mijn vrede geef ik jullie", maar niet cadeau.

Dat heeft de jonge kerk ervaren, ze hebben ervoor gereisd, getwist, onderhandeld, gebeden. Ook tegen ons heeft Jezus gezegd: "mijn vrede geef ik jullie", maar ook wij krijgen het niet cadeau.

Mijn moeder is geboren in Voorburg. Naast de kerk staat een hele grote eik en om die eik staat een hek met de tekst: "verbeter de wereld, begin bij jezelf" en in het licht van "vrede" zou je kunnen zeggen: de vrede in de wereld begint bij vrede in onszelf.

Ik wens ons van harte vrede in onszelf toe.

Ik wens ons van harte vrede binnen Oase toe.

Wij willen immers een plaats van rust, liefde en vrede zijn om van uit die Oase liefde en vrede te brengen in de wereld om ons heen aan eenieder die op ons pad komt.

We zullen cadeau van God's vrede in deze wereld op onze eigen manier moeten ontdoen van die touwtjes en verpakkingspapieren en dat kan een hele klus zijn. Gelukkig zegt Jezus ons een Helper toe en we kunnen nog altijd bidden tot de liefdevolle God die onze naam geschreven heeft in de palm van zijn hand, met de woorden van de heilige Franciscus:

Heer,

Maak mij een instrument van uw vrede:

laat mij liefde brengen waar haat is;

eenheid waar mensen verdeeld zijn,

vergiffenis aan mensen die zwak zijn.

Laat mij hoop geven aan wie niet meer hoopt,

geloof aan wie twijfelt;

laat mij licht brengen waar het duister is

en vreugde waar mensen bedroefd zijn

Zo moge het zijn